

University of the Pacific Scholarly Commons

Euler Archive - All Works Euler Archive

1782

De motu oscillatorio mixto plurium pendulorum ex eodem corpore mobili suspensorum

Leonhard Euler

Follow this and additional works at: https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works

Part of the Mathematics Commons
Record Created:
2018-09-25

Recommended Citation

Euler, Leonhard, "De motu oscillatorio mixto plurium pendulorum ex eodem corpore mobili suspensorum" (1782). Euler Archive - All Works. 525.

https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works/525

This Article is brought to you for free and open access by the Euler Archive at Scholarly Commons. It has been accepted for inclusion in Euler Archive - All Works by an authorized administrator of Scholarly Commons. For more information, please contact mgibney@pacific.edu.

GRETETETETETETETETETETETETETETETETE

DE

MOTV OSCILLATORIO MIXTO

PLVRIVM PENDVLORVM

EX EODEM CORPORE MOBILI SVSPENSORVM.

Auctore

L. EVLERO.

§. I.

queat circa punctum O, seu potius circa axem hori- Fig. 1. zontalem, ad planum sigurae, quod verticale est intelligendum, normalem, atque in quotcunque eius punctis A, A', A'', A'', etc. suspensa sint pendula A L, A' L', A'' L'' etc., quae ergo singula motum oscillatorium recipere possunt, dum ipsum corpus circa punctum O oscillationes peragit; quo posito quaeritur, qualis motus in hoc corpore et omnibus pendulis oriri debeat, postquam illis initio motus quicunque suerit impressus. Per se autem manifestum est hic non nisi de oscillationibus minimis quaestionem esse posse.

§. 2. Antequam autem in hos motus inquiram, confiderari opportet statum aequilibrii, in quo corpus cum Acta Acad. Imp. Sc. Tom. III. P. I. M omni-

omnibus pendulis quiescere possit. Hunc in finem per O ducatur recta horizontalis EOF, et ductis ex O ad fingula puncta A, A', A" etc., ex quibus pendula suspenduntur, rectis OA, OA', OA" etc. vocentur istae rectae OA = a, OA' = a', OA'' = a'' etc.; tum vero ponantur anguli EOA = α , EOA' = α' , EOA'' = α'' etc.; has scilicet distantias et angulos similibus literis designo, vt. quod de vno dicetur, simul ad omnia reliqua transferri pos-Porro huius corporis massa vocetur $\pm M$, eiusque momentum inertiae respectu puncti O = M k k; eius vero centrum gravitatis reperiatur in puncto G, pro quo sit distantia OG = e et angulus $EOG = \varepsilon$, qui quidem soret rectus in statu aequilibrii, si de solo hoc corpore esset fermo; verum hic fimul confideramus omnia pendula A L, A' L', A" L" etc., quae fingula fitum teneant verticalem; ac primo eorum longitudines ita designemus: A L = l, A' L' = l', tanquam fila gravitatis expertia $A^{\prime\prime} L^{\prime\prime} = l^{\prime\prime}$ etc., quas spectamus, quibus appensa sint corpora L, L', L'' etc. Cum iam in hoc statu detur aequilibrium, necesse est vt summa omnium momentorum respectu puncti O nihilo fiat aequalis, vnde orifur sequens aequatio:

 $M e \cos(\alpha + L a \cos(\alpha + L' a' \cos(\alpha' + L'' a'' \cos(\alpha'' + etc. = 0)))$

§. 3. Nunc autem, postquam hoc corpus cum pendulis suis de statu aequilibrii vicunque suerit deturbatum, elapso tempore = t ipsum corpus declinet a situ aequilibrii angulo quam minimo $= \Phi$, ita vi iam singuli anguli α , α' , α'' etc. vna cum angulo ε idem acceperint augmentum Φ ; tum vero singula pendula declinent a directione verticali sinistrorsum angulis minimis ω , ω' , ω'' etc., ac praeterea sint vires, quibus singula pendula tenduntur T, T', T'' etc.; qui-

quibus positis inuestigandum est, quantis viribus, tam ipsum corpus, quam singula pendula, ad motum concitentur.

- §. 4. Quod igitur ad ipsum corpus M, quatenus circa punctum O est mobile, attinet, id primum a proprio pondere, in centro grauitatis G collecto, sollicitatur, cuius vis momentum est
- M. O G. cof. $(\varepsilon + \Phi) = M e \text{ cof. } (\varepsilon + \Phi)$.

  Quia nunc angulus ε incrementum cepit Φ , ob hunc angulum Φ infinite paruum, erit

vnde hoc momentum erit Με cof. ε – Με φ fin ε, quod tendit dextrorsum ideoque ad inclinationem φ augendam, si quidem positiuum habuerit valorem. Praeterea vero hoc corpus sollicitatur a singulis pendulis, quatenus scilicet sila A L. A' L', A" L" etc. viribus T, T', T" tenduntur, vbi sufficiet vnicum considerasse. Igiturex pendulo A L, si situm teneret verticalem, oriretur momentum

T. O A fin. O A L = T a cof. $(\alpha + \Phi)$, quia scilicet argulus α incrementum cepit = Φ ; quoniam autem hoc pendulum sinistrorsum a situ verticali declinat angulo ω , erit hoc momentum

Tacot. $(\alpha + \varphi + \omega) = Tacot. \alpha - Ta(\varphi + \omega)$ fin. α quod pariter ad inclinationem φ augendam tendit; vnde omnia momenta ex pendulis nata erunt

 $T a \cot \alpha + T' a' \cot \alpha' + T'' a'' \cot \alpha''$ - $T a (\Phi + \omega) \sin \alpha - T' a' (\Phi + \omega') \sin \alpha' + T'' a'' (\Phi + \omega'') \sin \alpha''$. §. 5. Ponamus breuitatis gratia

 $T a \cos(\alpha + T' a' \cos(\alpha' + T'' a'' \cos(\alpha'' + etc. \pm T'))$

T a fin. a + T' a' fin. a' + T'' a'' fin. a'' + etc. = Q, et

 $T a \omega \text{fin.} \alpha + T' a' \omega' \text{fin.} \alpha' + T'' a'' \omega'' \text{fin.} \alpha'' + \text{etc.} = \Omega$ ita vt totum momentum, motum gyratorium corporis A

accelerans, fit

Me cof. ε – Me φ fin. ε +P – Q φ – Ω ;

vnde, cum momentum inertiae corporis M, respectu puncti O, positum sit $\equiv M k k$, principia motus hanc suppeditant aequationem:

 $\frac{d d \Phi}{2g d t^2} = \frac{\text{Mecol.} z - \text{Me} \Phi \text{fin.} z + P - Q \Phi - \Omega}{\text{M} k^k}$

Enidens autem est, quia fingula pendula tantum infinite parum a situ verticali declinant, tensiones silorum ipsis ponderibus L, L', L'' fore aequales; vnde, cum supra prostatu aequilibrii esset

Me cof. $\varepsilon + L a \cos \alpha + L^i a^i \cos \alpha^i + L^{it} a^{it} \cos \alpha^i + \text{etc.} = 0$ erit hic Me cof $\varepsilon + P = 0$, ita vt iam habeamus

$$\frac{d d \Phi}{2 g d t^2} = \frac{M e \Phi fin. \epsilon - \Omega \Phi - \Omega}{M k k},$$

existente

Q=Lafin. α +L'a'fin. α '+L"a'fin. α '+ etc. et Ω =La ω fin. α +L'a' ω 'fin. α '+L"a'' ω ''fin. α ''+ etc.

Tab. II.

§. 6. Porro pro motu fingulorum pendulorum de-Fig. 2. finiendo vnicum confideraffe sufficiet. Hunc in finem ex puncto L in axem horizontalem O E ducatur verticalis L P, vt pro puncto L habeamus coordinatas O P = x et P L = y; tum autem ducta etiam verticali α A α et horizontali A b, ob angulum A O P = α + Φ, erit O $a \equiv a \operatorname{cof.} (\alpha + \varphi)$ et $A a \equiv a \operatorname{fin.} (\alpha + \varphi)$. Deinde ob angulum $A = \omega$ erit

A $b = l \sin \omega$ et L $b = l \cos \omega$,

vnde colligitur

OP= $x=a\cos((\alpha+\Phi)+I\sin(\omega=a\cos(\alpha-a\Phi)\sin(\alpha+l\omega))$ et PL= $y=a\sin((\alpha+\Phi)+I\cos(\omega=a\sin(\alpha+a\Phi)\cos(\alpha+l\omega))$

§. 7. Vires autem corpus L vrgentes sunt primo eius pondus $\equiv$ L, quod tendit ad quantitatem y augendam, tum vero, ob tensionem sili T, sursum vrgetur vi $\equiv$ T cos. ω $\equiv$ T, dextrorsum autem vi $\equiv$ T sin. ω $\equiv$ T ω ; vnde ex principiis motus nanciscimur has aequationes:

$$\frac{d d x}{2 g d t^2} = -\frac{T \omega}{L} \text{ et } \frac{d d y}{2 g d t^2} = \frac{L - T}{L};$$

hinc, pro x et y valores substituendo, habebimus has aequationes:

 $-\frac{a\,d\,d\,\Phi fin.\alpha + l\,d\,d\,\omega}{2\,g\,d\,t^2} - \frac{T\,\omega}{L} \text{ et } \frac{a\,d\,d\,\Phi\,cof.\,\alpha}{2\,g\,d\,t^2} - \frac{L-T}{L},$

ex qua posteriore intelligitur, tensionem T infinite parum a pondere L discrepare, quia membrum $\frac{a d d \Phi \omega l. \alpha}{2 g d l^2}$ pro infinite paruo est habendum. Posito ergo T = L sola aequatio prior nobis relinquitur, quae est

$$\frac{-a d d \oplus + l d d \omega}{z g d l^2} = -\omega.$$

§. 8. Similes plane aequationes pro fingulis reliquis pendulis reperiuntur. Verum quo omnes has aequationes concinniores reddamus, ponamus breuitatis gratia

 $a ext{ fin. } \alpha = b$; $a^l ext{ fin. } \alpha^l = b^l$; $a^{ll} ext{ fin. } \alpha^{lk} = b^{kl}$; etc. $a ext{ cof. } \alpha = c$; $a^l ext{ cof. } \alpha^k = c^k$; $a^{ll} ext{ cof. } \alpha^{ll} = c^k$; etc.

sic enim erit

Q=L
$$b$$
+L' b' +L" b'' +L" b'' + etc. et
 Ω =L b ω +L' b' ω' +L" b'' ω'' + etc.

vnde erit primo pro motu ipsius corporis

$$\frac{d \bar{d} \Phi}{2 g d l^2} = \frac{M e \Phi fin. e - \Omega \Phi - \Omega}{M k k};$$

pro fingulis autem pendulis erunt aequationes

I.
$$\frac{-b \, d \, d \, \Phi + l \, d \, d \, \omega}{2 \, g \, d \, l^2} = -\omega$$
;
II. $\frac{-b' \, d \, d \, \Phi + l' \, d \, d \, \omega'}{2 \, g \, d \, l^2} = -\omega'$;
III. $\frac{-b'' \, d \, d \, \Phi + l'' \, d \, d \, \omega''}{2 \, g \, d \, l^2} = -\omega''$;
IV. $\frac{-b''' \, d \, d \, \Phi + l''' \, d \, d \, \omega'''}{2 \, g \, d \, l^2} = -\omega'''$;

quibus aequationibus totus motus determinatur. Pro statu autem aequilibrii recordandum est esse

§. 9. Quia in his omnibus aequationibus incognitae Φ , ω , ω' , ω'' etc. vbique vnicam tantum tenent dimensionem, pro earum resolutione methodo iam saepius adhibita vtamur, vnde primo quidem tantum solutionem specialem reperimus, qua singuli motus instar pendulorum simplicium absoluuntur. Pro angulo igitur Φ satuamus, pendulum simplex, eius motui isochronum, esse r, ita vt sit $\frac{d}{r}\frac{d\Phi}{g}\frac{d}{d}\frac{d}{r}=-\frac{\Phi}{r}$; vnde deducitur integrando $\Phi=F$ sin $(f+t)^{\prime}\frac{2g}{r}$; vbi F et f sunt constantes arbitrariae per integrationes ingressae; quantitas autem r etiamnunc est incognita ex reliquis motibus determinanda, pro qua cum plures eruturi simus valores, iis coniungendis solutionem generalissimam completam adipiscemur.

6 10. In nostris igitur aequationibus voique loco formulae $\frac{d d \Phi}{2g d l^2}$ scribamus eius valorem $-\frac{\Phi}{r}$; tum vero statuamus

$$\omega = b \Phi$$
, $\omega' = b' \Phi$, $\omega'' = b'' \Phi$, etc.

vt fit

$$\frac{\frac{d\,d\,\omega}{2\,g\,d\,t^2} = -\frac{b\,\Phi}{r}, \, \frac{d\,d\,\omega'}{2\,g\,d\,t^2} = -\frac{b'\,\Phi}{r}, \, \frac{d\,d\,\omega''}{2\,g\,d\,t^2} = -\frac{b''\Phi}{r}, \, \text{etc.}$$

I.
$$\frac{b}{r} - \frac{b}{r} \frac{l}{r} = -b$$
, vnde fit $b = \frac{b}{l-r}$;

II. $\frac{b'}{r} - \frac{b'}{r} \frac{l'}{r} = -b' - -b' = \frac{b'}{l'-r}$;

III. $\frac{b''}{r} - \frac{b''}{r} \frac{l''}{r} = -b'^{l} - -b'^{l} = \frac{b''}{l''-r}$;

etc. etc. etc.

Aequatio autem pro motu ipsius corporis euadet

$$-\frac{\Phi}{r} = -\frac{\text{M } e \Phi \text{ fin. } \varepsilon - Q \Phi - \Omega}{\text{M } k k},$$

vbi cum sit

$$Q = L b + L' b' + L'' b'' + L''' b''' + \text{etc. et}$$

$$\Omega = Lbb\phi + L'b'b'\phi + L''b''b''\phi + \text{etc.}$$

his valoribus substitutis, si praeterea loco b, b', b'' etc. valores ante inuenti surrogentur, orietur sequens aequatio:

$$0 = \frac{M k k}{r} - M e \text{ fin. } \varepsilon - Q - \frac{L b b}{l-r} - \frac{L' b' b'}{l-r} - \frac{L'' b'' b''}{l''-r} - \text{etc.}$$
ex qua aequatione quantitatem incognitam r erui oportet.

§. 11. Quo hanc aequationem ad formam commodiorem redigamus, totam per Me sin. ε ---- Q deuidamus, ponamusque breuitatis gratia

$$\frac{w k k}{M e \sin \varepsilon + Q} = m,$$

tum vero $\frac{Lbb}{Mejin.\epsilon+Q} = n; \quad \frac{L'b'b'}{Mejin.\epsilon+Q} = n!; \quad \frac{L''b''b''}{Mejin.\epsilon+Q} = n!; \quad etc.$ et impetrabimus hanc aequationem:

 $0 = \frac{m}{r} - 1 - \frac{n}{l-r} - \frac{n'}{l'-r} - \frac{n''}{l''-r} - \text{etc.}$

quae aequatio, in ordinem redacta pro incognita r, ascendet ad gradum vnitate altiorem quam est numerus pendulorum.

§. 12. Totum ergo negotium reductum est ad refolutionem aequationis algebraicae, cuius radicem r erui
opportet; vnde si radix quaecunque r suerit inuenta, ex
ca solutio particularis nostri problematis deriuabitur, quae
sequentibus formulis continebitur:

 $\Phi = F \text{ fin. } (f + t \sqrt{\frac{2}{r}}), \quad \omega = \frac{Fb}{l-r} \text{ fin. } (f + t \sqrt{\frac{2}{r}}),$ $\omega' = \frac{Fb'}{l'-r} \text{ fin. } (f + t \sqrt{\frac{2}{r}}), \quad \omega'' = \frac{Fb''}{l''-r} \text{ fin. } (f + t \sqrt{\frac{2}{r}}),$ $\omega'' = \frac{Fb'''}{l'''-r} \text{ fin. } (f + t \sqrt{\frac{2}{r}}); \text{ etc.}$

Sicque hoc casu omnes oscillationes, tam ipsius corporis, quam singulorum pendulorum, erunt regulares et inter se isochronae, dum omnes respondent pendulo simplici, cuius longitudo = r, vnde tempus vniuscuiusque oscillationis erit $= \pi \sqrt{\frac{r}{2g}}$.

§. 13. Quotquot igitur quantitas r habuerit radices, ex fingulis talis motus regularis oriri potest; singuli autem per se tantum speciem motus specialissimam complectuntur. At vero si omnes istae species inter se quomodocunque coniungantur, solutio inde resultabit generalissima, quae omnes plane motus, quos hoc systema recipere potest, in se complectitur, ita vt, quomodocunque totum

tum systema initio suerit agitatum et de statu aequilibrii deturbatum, verus motus, qui sequetur, assignari valeat.

§. 14. Vt hinc igitur istam solutionem maxime generalem adipiscamur, omnes valores ipsius r per sequentes characteres indicemus: a, b, c, b, c etc. pro coefficiente autem F scribamus successive litteras Germanicas maiusculas: A, B, C, D, E etc. atque formulae solutionem generalem praebentes erunt:

$$\Phi = \mathfrak{A} \text{ fin. } (f + t \vee \frac{2}{6}) + \mathfrak{B} \text{ fin. } (f' + t \vee \frac{2}{6})$$

$$+ \mathfrak{E} \text{ fin. } (f'' + t \vee \frac{2}{6}) + \text{ etc.}$$

$$\omega = \frac{\mathfrak{A} b}{l - a} \text{ fin. } (f + t \vee \frac{2}{6}) + \frac{\mathfrak{B} b}{l - b} \text{ fin. } (f' + t \vee \frac{2}{6})$$

$$+ \frac{\mathfrak{E} b}{l - c} \text{ fin. } (f'' + t \vee \frac{2}{6}) + \text{ etc.}$$

$$\omega'' = \frac{\mathfrak{A} b'}{l' - a} \text{ fin. } (f + t \vee \frac{2}{6}) + \frac{\mathfrak{B} b'}{l' - b} \text{ fin. } (f' + t \vee \frac{2}{6})$$

$$+ \frac{\mathfrak{E} b'}{l' - c} \text{ fin. } (f'' + t \vee \frac{2}{6}) + \text{ etc.}$$

$$\omega''' = \frac{\mathfrak{A} b'''}{l''' - a} \text{ fin. } (f' + t \vee \frac{2}{6}) + \text{ etc.}$$

$$\omega''' = \frac{\mathfrak{A} b'''}{l''' - a} \text{ fin. } (f' + t \vee \frac{2}{6}) + \text{ etc.}$$

$$\omega'''' = \frac{\mathfrak{A} b'''}{l''' - a} \text{ fin. } (f + t \vee \frac{2}{6}) + \text{ etc.}$$

$$\omega'''' = \frac{\mathfrak{A} b'''}{l''' - a} \text{ fin. } (f''' + t \vee \frac{2}{6}) + \text{ etc.}$$
etc. etc. etc.

Hic autem supponitur, omnes ipsius r valores esse inter se inaequales; si enim duo pluresue inter se essent aequales, solutio haec non amplius foret generalis, sed peculiari artissicio opus soret, ve inde solutio generalis obtineatur.

§. 15. Quod quo clarius appareat, ponamus pendulorum numerum esse $= \lambda$, et cum peruenerimus ad Acta Aead. Imp. Sc. Tom. III. P. I. N hanc

hanc aequationem:

 $0 = \frac{m}{r} - \mathbf{I} - \frac{n}{l-r} - \frac{n'}{l'-r} - \frac{n''}{l'-r} - \text{etc.}$

si eam, ad fractiones tollendas, multiplicemus per productum omnium denominatorum r(l-r) (l-r) (l-r) etc. prodibit aequatio ordinis $\lambda + 1$, si quidem omnes denominatores fuerint inaequales, quod euenit si omnium pendulorum longitudines l, l', l'' etc. fuerint inaequales. fi duae fint inter se aequales, puta l=l, aequatio illa factorem habebit l-r, vnde radix prodiret r=l, qui tamen valor in nostris formulis locum habere nequit. Si enim esfet a = l, valores angulorum ω , ω^l , ω^{ll} fierent infiniti; quod incommodum multo magis turbaret, si plura quam duo pendula haberent eandem longitudinem; vnde his casibus aliae radices pro r admitti nequeunt, nisi quae ex nostra acquatione resultant, postquam ea fuerit divisa per l-r, $\operatorname{vel}(l-r)^{2}$, $\operatorname{vel}(l-r)^{3}$ etc., prout plura pendula fuerint inter se aequalia; quare, ob diminutum numerum valorum ipfius r, non amplius tot constantes arbitrariae in calculum introducentur, quot requiruntur ad folutionem generalem reddendam.

§. 16. Quin etiam apparet, si esset $\lambda^1 = \lambda$, tum valores angulorum ω et ω' datam inter se habituros esse rationem, scilicet vt b ad b', sine valores fractionum $\frac{\omega}{b}$ et $\frac{\omega'}{b'}$ inter se futuros esse aequales; quod si vero insuper $l^{\prime\prime} = l^{\prime} = l$, hi tres valores: $\frac{\omega}{b}$, $\frac{\omega'}{b'}$ et $\frac{\omega''}{b''}$ inter se forent aequales, ficque haec pendula fimilem motum oscillatorium essent habitura. Neque ergo haec solutio amplius esset generalis, cum iam in ipso initio his pendulis diuersus motus imprimi posset; quocirca his casibus formulae nostrae

strae inventae quadam correctione indigebunt, qua tot nouae constantes introducantur, quot ad solutionem completam postulantur. Has igitur correctiones omnino necesse erit investigare.

§. 17. Ponamus igitur duo pendula longitudine inter se esse aequalia, siue esse $l \equiv l$; hinc autem duae aequationes differentio differentiales primae erunt:

$$-\frac{b d d \Phi + l d d \omega}{2 g d l^2} = -\omega, \text{ et}$$

$$-\frac{b' d d \Phi + l d d \omega'}{2 g d l^2} = -\omega';$$

vnde, si posterior per b' diuisa a priore per b diuisa subtrahatur, remanebit:

$$\frac{1}{2 g d l^2} \left(\frac{d d \omega}{b} - \frac{d d \omega'}{b'} \right) = - \frac{\omega}{b} + \frac{\omega'}{b'}.$$

Hinc fi ponamus

$$\frac{\frac{\omega}{b} + \frac{\omega'}{b'} = 2p \text{ et } \frac{\omega}{b} - \frac{\omega'}{b'} = 2q, \text{ vt fiat}$$

$$\frac{\omega}{b} = p + q \text{ et } \frac{\omega'}{b'} = p - q$$

litera p manifesto exprimit valores ilsos aequales, qui ex superiori solutione pro $\frac{\omega}{b}$ et $\frac{\omega'}{b'}$ prodierunt, ita vt nunc ad alterum quantitas q addi, ab altero vero subtrahi debeat. Aequatio autem inuenta nunc induet hanc formam:

$$\frac{1}{2 g di^2} 2 d d q = -2 q$$
, fine $\frac{d d q}{2 g di^2} = -\frac{q}{1}$,

qua motus penduli fimplicis longitudinis = l exprimitur, ita vt fit $q = \Im$ fin. $(i + t \sqrt{\frac{2}{l}})$. Hinc ergo quaesita correctio pro casu, quo l! = l, in hoc consistit, vt, si p denotet valores supra exhibitos pro $\frac{\omega}{b}$ et $\frac{\omega'}{b'}$, nunc reuera sit

$$\frac{\omega}{b} = p + \Im \text{ fin. } (i + t \sqrt{\frac{2g}{l}}) \text{ et}$$

$$\frac{\omega'}{b'} = p - \Im \text{ fin. } (i + t \sqrt{\frac{2g}{l}});$$

ficque

 N_2

sicque duae nouae constantes $\mathfrak{I}$ et i in calculum sunt introductae. Reliquorum autem pendulorum pariter atque ipsius corporis motus iidem manent ac supra sunt inuenti.

§. 18. Sint nunc tria pendula l, l^l et l^{ll} inter se aequalia, tum praeter duas superiores aequationes accedit nunc insuper tertia

$$-\frac{b'' \stackrel{d}{d} \stackrel{d}{\Phi} + l \stackrel{d}{d} \stackrel{\omega''}{\omega''}}{= -\omega'';}$$

Nunc igitur ex prima et tertia colligitur:

$$\frac{1}{2g dt^2} \left(\frac{d d \omega}{b} - \frac{d d \omega''}{b''} \right) = -\frac{\omega}{b} + \frac{\omega''}{b''};$$

at vero ex secunda ac tertia

$$\frac{1}{2 g d t^2} \left(\frac{d d \omega'}{b'} - \frac{d d \omega''}{b''} \right) = - \frac{\omega'}{b'} + \frac{\omega''}{b''}.$$

Hinc, si vt supra operemur, reperiemus simili modo

quarum ergo trium formularum fumma nihilo debet effe aequalis, vide fequitur fore

$$\Im$$
 fin. $i + \Im'$ fin. $i' + \Im''$ fin. $i'' = 0$ et $\Im$ cof. $i + \Im'$ cof. $i' + \Im''$ cof. $i'' = 0$,

vnde numerus constantium ad quatuor reducitur. His notatis, si p denotet quantitatem, quae supra pro formulis $\frac{\omega}{b}$, $\frac{\omega'}{b'}$, $\frac{\omega''}{b''}$ fuit inuenta, nunc, correctione adiecta, habebimus

$$\frac{\omega}{b} = p + \Im \text{ fin. } (i + t \sqrt{\frac{2g}{l}})$$

$$\frac{\omega'}{b'} = p + \Im' \text{ fin. } (i' + t \sqrt{\frac{2g}{l}}) \text{ et}$$

$$\frac{\omega''}{b''} = p + \Im'' \text{ fin. } (i'' + t \sqrt{\frac{2g}{l}}),$$

vbi constantes ita comparatas esse oportet, vt summa trium harum formularum siat aequalis 3 p.

- §. 19. Eodem modo ratiocinium erit instituendum, si plura pendula inter se suerint aequalia; ita ve nunc super hoc problemate nihil amplius sit desiderandum, quotcunque etiam pondera fuerint appensa. hinc etiam clarissime elucet summus vsus faecundissimi principii Illustr. Dan. Bernoullii, quo omnes huiusmodi motus oscillatorios semper ex aliquot motibus pendulorum simplicium compositos esse statuit. Imprimis vero etiam hinc patet, quam egregie istud principium cum primis Mechanicae principiis conspiret, atque adeo ex iis immediate deduci queat. Pulcherrime scilicet hoc principium connexum est cum ea conditione, qua in omnibus huiusmodi motibus definiendis peruenitur ad eiusmodi aequationes differentiales secundi gradus, in quibus omnes incognitae vnicam vbique habent dimensionem, ita vt semper dentur eiusmodi folutiones speciales, in quibus omnes incognitae constantes inter se teneant rationes, quo ipso oscillationes regulares ac fimplices innuuntur. Tum vero ex omnibus his solutionibus specialibus per ipsam naturam huiusmodi aequationum folutio generalis et completa formari potest.
- \$. 20. Quanquam autem haec solutio maxime est generalis, et omnes plane casus in se complectitur, siue omnia pendula sint longitudine aequalia siue inaequalia, si quidem pro aequalibus correctio exposita adhibeatur: tamen dantur insuper casus, qui peculiarem resolutionem requirunt, qui sunt: quando pendula ab ipso axe horizon-

 $N_{\mathfrak{g}}$

tali EOF fuspenduntur, veluti si punctum A cadat in istum axem, ideoque angulus AOE $\equiv \alpha$ euanescat; tum enim distantia $b\equiv a$ sin. α euanescet, vnde expressio nostra, pro angulo ω inuenta, nullum plane motum huius penduli indicabit, cum tamen vtique motum recipere queat. Hoc autem casu aequatio differentialis pro hoc pendulo non amplius inuoluet angulum Φ , sed erit simpliciter

 $\frac{l d d \omega}{2 g dt^2} = -\omega;$

vnde patet, islud pendulum motum oscillatorium regularem recipere, perinde ac si ex puncto sixo esset suspensium, ita vt eius motus neque ab ipso corpore M, neque a reliquis pendulis afficiatur. Ac vicissim quoque hoc pendulum nihil plane conferet ad motum corporis M; quia enim $b \equiv 0$, in quantitatem Q plane non ingreditur; simulque etiam quantitas n evanescit; vnde patet ab hoc pendulo motum corporis M nullo modo perturbari. Eodem modo res se habebit, si plura pendula ex ipso axe E O F suerint suspensa, tum enim singula libere suas oscillationes peragent, neque vllo modo in motum reliquorum pendulorum, neque ipsius corporis M essectiva exerent, quorum igitur motus perinde se habebit, ac si illa pendula prorsus abessent.